

NEXT UP – 2016

Fontys Hogeschool
voor de Kunsten

graduation catalogue
2016

NEXT
UP – FHK
GRADUATION
SHOW

Fontys Hogeschool voor de Kunsten

NEXT UP

Hier zijn we. Daar gaan we. Klaar met de opleiding. Klaar voor de wereld. Nooit klaar met leren. Deze tentoonstelling is ons ijkpunt. Onze visie op vroeger, nu en de toekomst. Wij zijn *Next up*, de nieuwe generatie om het verschil te maken. Om vorm te geven aan onze maatschappij. Dit doen we door constant kritisch naar onszelf te kijken, het verleden te analyseren en de toekomst te beschouwen. Een ontdekkingsreis die begint bij het onderkennen van je rol en bijbehorende verantwoordelijkheid.

Het uitgangspunt voor deze expositie verschilt van persoon tot persoon. Net als de denk- en werkwijze, het onderwerp en de studierichting. De *Master of Architecture and Urbanism* en de *Master Kunsteducatie* slaan de handen ineen met *ArtCoDe* en de *Academie voor Beeldende Vorming*. In *The Learning Zone* tonen bachelor- en masterstudenten met hun onderzoek en inzichten op het gebied van pedagogie, kunstgeschiedenis en kunstonderwijs de maatschappelijke urgentie om continue te blijven leren.

NEXT UP

Anika Spaninks
Arjanne Bode
Brenda Ursem
Britt van Kruchten
Daphne Straver
Elcke van Gorkum
Eleye Boerenkamps
Els Delfgaauw
Fenna Rooijackers
Fleur de Graaf
Guusje Nagels
Ilse Traa
Ilze Peters
Inge Geers
Iris van Meijl
Isabel Brouwers
Judith Robben
Kim van Laanen
Lisa Coenen
Lisette Westra
Marieke van Oyen
Merel Piscaer

Michelle Blondeel
Nicky Kouwenberg
Niek van de Calseijde
Nienke van Zijl
Noud Sleumer
Peter Lubbers
Peter Marijs
Petra van Gerwen
Rian van den Hil
Rianne Doedee
Rutger Kamerbeek
Sarah Meijer
Sidney van Well
Silvia Hendriks
Suzanne van Bommel
Susan Meijburg
Tom Harmsen
Valerie van den Hoek
Valerie van Kuijk
Wouter van Uden
Zé da Silva

NEXT

UP

#

SOCIAL

#

DESIGN

SELFIE

CULTURE

NEXT UP – ANIKA SPANINKS

De KoffieKameel

De KoffieKameel is een tegenreactie op het krantenbericht "Zorgen over koffieplek voor bejaarden in wijk Fatima na komst vluchtelingen". Door middel van het blenden van twee (koffie) culturen, is het doel om ook mensen met elkaar te verbinden.

2016
270 x 95 x 125 cm
Populieren hout,
aluminium,
fermacellplaat

NEXT UP – ARJANNE BODE

Als een vis op het droge

2016
diverse afmetingen
Website, video, aquarium
(mixed media)

Sinds 1 januari 2016 worden Nederlandse vissers verplicht om alle bijvangst, dat voorheen over boord werd gegooid, aan land te brengen. Deze aanlandplicht zou een meer duurzame en selectieve visserij moeten stimuleren, maar werkt vooralsnog contraproductief. Als de technieken in de visserij niet veranderen, zullen enorme hoeveelheden jonge, ondermaatse vis dood aangeland worden. Dit heeft niet alleen veel negatieve gevolgen voor het ecosysteem, maar ook voor de visserij zelf, die als het ware zijn eigen toekomst op het spel zet.

'Als een vis op het droge' is een verzameling en een verbeelding van Arjanne's onderzoek naar de aanlandplicht. In meerdere lagen komen verschillende tegenstrijdigheden binnen dit onderwerp aan bod.

NEXT UP – BRENDA URSEM

Do you also have nosehorns in the zoo?

2016
Verschillende formaten
Textiel en mixed media

“Do you also have nosehorns in the zoo?”: Wat zijn nosehorns? Wie kijkt er in de zoo eigenlijk naar wie? Kun je uitgaan van een beschrijving die iemand geeft over een groep mensen? En moet je de verhalen over een plek waar alles beter en veiliger is geloven? Voor deze serie textiele beelden is de Nederlandse vertaling van het boek “Das Narrenschiff” van Sebastian Brandt als uitgangspunt genomen. “De reis van het narrenschip is een allegorie voor het menselijk leven. Het is een reis die door de dwaasheid van de mens een ongewisse afloop kent.” (Geciteerd: Brandt, 1494, p. 16). Enkele, bij het thema passende verzen uit het boek, zijn machinaal geborduurd op doek.

De beelden bestaan uit foto's, verwerkt in textiel met verschillende technieken. Het zijn beelden van mensen op de vlucht. Deze vluchtelingen zijn

student

Brenda Ursem

titel

**Do you also have nosehorns in the
zoo?**

op weg naar Europa, waar de beloofde welvaart en veiligheid op hun wacht en waar ze verwachten met open armen te worden ontvangen. Maar in realiteit worden vluchtelingen soms op een vergelijkbare manier behandeld als dieren in een dierentuin. Door het arbeidsintensieve proces van borduren en naaien ontstaat er aandacht voor het individu en de keuzes die je als mens kunt maken.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vormgeving**

NEXT UP – BRITT VAN KRUCHTEN

Behold

2016
Antraciet, roestvrij staal,
mixed media

Het moment van ergens zijn, wordt vaak niet bewust ervaren. Britt van Kruchten (1994) bedacht een manier waarop men een plek of stuk landschap op een andere manier kan leren kennen. Ze heeft tools ontworpen die de mogelijkheid bieden om plekken vast te houden. Door het te kunnen vasthouden verandert de verhouding van de bezoeker tot de plek, waardoor er een nieuw bewustzijn gecreëerd wordt. Tijdens de eerste plaatsing van de tools is er een wandelroute ontstaan, waarbij men plekken waar men voorheen enkel over zou lopen of naar zou kijken, kan vasthouden.

Britt is opgegroeid in Heerlen en maakte daar in haar jeugd jaren vaak een wandeling naar het topje van de Koumenberg. Hier ging ze dan zitten op een steen en keek naar het uitzicht. Deze berg, een duidelijk landschappelijk element in het gebied,

is de voormalige steenberg van de Oranje-Nassau III mijn en is nu een groengebied dat gezien kan worden als een industrieel monument van de mijnbouwgeschiedenis van Heerlen. Afgelopen jaren was het belang van de plek voor Britt naar de achtergrond geraakt. Het besef van waarde die deze berg voor haar had was ze kwijt. Deze waarde heeft ze teruggevonden door letterlijk in haar verleden te graven. Ze kwam tot het materiaal dat de kern vormt van het ontstaan van deze plek: antraciet. Van dit materiaal heeft ze tools gemaakt en heeft ze een wandelroute ontworpen waarin zij en de bezoeker het landschap op een andere en bewustere manier kunnen beleven.

NEXT UP – DAPHNE STRAVER

Con-Text

2015
diverse afmetingen

When reality gets boring
Art gets to be surrealistic
When reality becomes surreal
Art should get to be realistic
When reality got too complicated
The artist was needed to abstract
When reality became too abstracted
The artistic focus shifts to detail
When details overrule
We need a bigger picture

NEXT UP – ELCKE VAN GORKUM

Visuele cirkel

2016
130 x 80 cm
Spiegels, plexiglas,
aluminium, staal, hout

Mijn visuele installatie staat in het teken van 'herhaling'. Het toont een oneindige visuele tunnel van ritmische patronen. De ervaring die ik heb als VJ tijdens festivals, is dat het herhalende videobeeld – de 'loop' – een sterke wisselwerking heeft met de muziek van de DJ. Wanneer beeld en geluid juist op elkaar zijn afgestemd, zorgt dit voor een meditatief ritme en een hypnotiserende zintuigelijke prikkeling.

De 'loop' zorgt ervoor dat het begin en het einde niet meer van elkaar te onderscheiden zijn. Hierdoor ontstaat er een mogelijkheid om het tijdsbesef los te laten. Mijn streven is om de toeschouwer de herhaling niet meer als een herhaling te laten ervaren, maar als iets dat constant verandert. Hierdoor wil ik de aandacht van de toeschouwer zo lang mogelijk proberen vast te houden.

NEXT UP – ELEYE BOERENKAMPS

Kernafval

2016
Installatie

In de hedendaagse maatschappij ontkomt geen enkel individu meer aan het genereren van afval. Afval is simpelweg een gevolg van consumptie ofwel, het verbruiken van een product. Overpackaging, 2-go maaltijden en een berg plastic op het aanrecht na het bereiden van een maaltijd behoren tot het dagelijks leven. Kortom, het leven is een puinhoop. Vanuit de frustratie hier een onontkomelijke rol in te hebben, legt Eleye Boerenkamps (Helmond, 1994) een verzameling aan van al haar geconsumeerde en verbruikte materialen van een jaar. Zo probeert zij inzicht te krijgen in haar deelname - als maker - en ze onderzoekt de beeldende mogelijkheden van dit materiaal.

NEXT UP – ELS DELFGAAUW

Confrontaties met de dood

2016
300 x 250 x 250 cm
Pur met bewerking

Els Delfgaauw stelt binnen haar werk 'de dood' centraal. Binnen dit ambachtelijke manifest komen persoonlijke, formele en inhoudelijke betekenissen samen. Drie afzonderlijke beelden vertegenwoordigen - elk binnen een eigen betekenis - de dood, onverwachts in verbondenheid met elkaar.

De lijdende Christus, symbool van het katholieke geloof en brenger van 'het goede', gaat een dialoog aan met de kop die 'de dood' door conflicten binnen verschillende interpretaties van het geloof vertegenwoordigt. De lijdende Christus is mede een herinnering aan een katholieke opvoeding. Het figuur op de baar is een vertegenwoordiging van misstanden binnen de katholieke kerk. Binnen dit figuur op de baar zijn tijdens het maakproces persoonlijke ervaringen in confrontaties met 'de dood' opgenomen.

Binnen het geloof zijn het goede en het kwade door verkeerde interpretatie onlosmakelijk met elkaar verbonden. De opstelling van het figuur op de baar en de twee figuren in de achtergrond zijn een verwijzing naar 'de anatomieles', een thema uit de klassieke schilderkunst. De twee figuren uit de schilderkunst zijn toeschouwers en getuigen van de dood, zoals bij de opstelling van de anatomieles zo kenmerkend is. Het nog zichtbare maakproces, dat nog in volle gang lijkt te zijn, neemt een belangrijke positie in, evenals de eigenschap van het materiaal Pur. Door 'onderhuidse' kleuring wordt de dramatiek verder opgevoerd. Zoals een kunstenaar zijn technisch meesterschap demonstreert in stofuitdrukking, heeft Els Delfgaauw het maximale gehaald uit de eigenschappen van het Pur, waardoor er soms een nieuwe materialiteit lijkt te ontstaan. De massa van het bouwschuim blijkt tijdens het bewerken een kwetsbare uitstraling te bezitten, waardoor de suggestie van het lijden automatisch wordt versterkt. De beelden vergelen door veroudering langzaam, waardoor het een aan tijd onderhevig proces blijft en het eigentijdse materiaal steeds meer naar de klassieke tijd wordt getrokken.

NEXT UP – FENNA ROOIJAKKERS

De Diner Vereniging

2016
250 x 250 cm
MDF, staal

Het moment van samen eten is altijd erg belangrijk geweest in mijn familie. Het is het cement geweest dat mijn familie bij elkaar hield. Het was het sociale moment van de dag en we spraken over alles. Sinds mijn zus op kamers is gaan wonen en mijn ouders gescheiden zijn, hebben we dat moment niet meer. De familiebanden zijn een beetje gaan rafelen.

We zijn begonnen met gezinstherapie om inzicht te krijgen in de banden binnen het gezin en deze te verbeteren. We hadden tien sessies en om daarbinnen inzicht te ontwikkelen over de banden en deze te verbeteren door middel van mondelinge communicatie leek mij een tijdrovende manier. Ik wilde een manier vinden om het stuk mondelinge communicatie als het ware over te slaan en in te gaan op de fysieke communicatie. Ik heb daarom een therapeutisch middel bedacht als aanvulling op de gezinstherapie. Dat is een tafel waarbij men moet samenwerken om er goed aan te kunnen zitten.

NEXT UP – FLEUR DE GRAAF

Melkmeisje van Vermeer de trots van Oosterhout

Er is gezocht naar factoren die de culturele binding met een stad beïnvloeden en die ingezet kunnen worden om het proces van plaatsbinding te versterken. De mogelijkheid van de reconstructie van een stedelijke identiteit, door middel van een plausibel, lokaal erfgoedverhaal, stond daarbij centraal. Bij het totstandkomen van stedelijke identiteit speelt de persoonlijke beleving bij het erfgoedverhaal een belangrijke rol. Erfgoed geeft een plaats betekenis en identiteit. Het delen van ervaringen van een beleving door middel van verhalen zorgt voor het uitdragen van lokaal erfgoed. Wanneer het gaat om het creëren van een ervaring of beleving is edutainment een beproefde vorm. Edutainment omvat educatieve belevingen die zich richten op actief leren, zelfontplooiing en kennisverrijking. De kern van edutainment is de manier waarop het verhaal wordt verteld. Storytelling blijkt een belangrijke methode om

een verhaal tot de verbeelding te laten spreken. Experiment heeft uitgewezen dat inwoners van een stad? zich in hogere mate identificeren met een plausibel lokaal-erfgoedverhaal, dan niet-inwoners van een stad. Uitkomsten van het experiment laten zien dat een grotere betrokkenheid bij een verhaal meer groeps-gebaseerde trots creëert voor het eigene van een stad. Een lokaal erfgoedverhaal kan daarmee socialiserend werken op gedrag en identiteit. Verder onderzoek toont aan dat het meest uitgebreide verhaal, opgebouwd volgens de principes van storytelling, als meest waarschijnlijk wordt gewaardeerd. Een krachtige beleving stimuleert meerdere zintuigen en zorgt voor een ervaring van nabijheid, door overbrugging van het heden met het verleden. Echter, authenticiteit van erfgoed bestaat niet, het begrip authenticiteit is een constructie; het is de uitkomst van sociale processen binnen een cultuur. De ervaring van authenticiteit is belangrijker. Wanneer een lokaal erfgoedverhaal door de heersende cultuur breed wordt gedragen, kan een identiteit worden gelegitimeerd, bevestigd en gereconstrueerd.

NEXT UP – GUUSJE NAGELS

Nothing Personal

2016
75 x 50 cm
Fotoprint op dibond

Een jong vrouwenlichaam met opvallend paarsgekleurde voeten, verscholen onder de wasbak van een donkere, maffe ruimte. Waar kijkt ze naar? Zoekt ze naar haar kleding, op deze vreemde plek? Heeft ze iets laten vallen of verstopt ze zich voor iemand? En waarom?

De serie Nothing Personal biedt ons een blik in verschillende ruimten, waar altijd een persoon in aanwezig is. De titel verwijst naar een tegenstelling; de lichamen zijn anoniem gefotografeerd, maar stellen zich toch kwetsbaar op door onbedekt te verschijnen.

Begin 2015 is Guusje Nagels gestart met het fotograferen van verschillende modellen, met oog voor de imperfecte schoonheid van deze personen. Vanuit associaties met eerder gemaakt werk, fotografeert ze op een intuïtieve manier anonieme lichamen op plekken die vreemde situaties en vragen oproepen. In haar foto's zoekt

student

Guusje Nagels

titel

Nothing Personal

ze naar een harmonie tussen het onderwerp en de omgeving waarin het zich bevindt. De beschouwer wordt uitgedaagd om afstand te nemen van de kijkwijze die als 'standaard' wordt gezien.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vorming**

NEXT UP – ILSE TRAA

Untitled

2016
8 x 59,4 x 42 cm
Foto's en olieverf op
dibond

Afgelopen jaar vormde voor Ilse Traa het lopen op straat uitgangspunt tot maken. Het gebied dat zich tussen het dagelijkse kijken en het werkelijke zien bevindt, fascineerde haar. Het werk dat daaruit ontstaan is, laat plekken in Tilburg zien die door de dagelijkse drukte of doorgang vaak niet gezien worden. Het waarnemen is uitgangspunt en moet door maker en toeschouwer continu bevroegd worden.

“Zelfs bij duidelijk zichtbare dingen merk je dat het is alsof ze buiten de tijd en ver weg zijn, als je geest er niet op gericht is.” - Lucretius IV, 809

NEXT UP – ILZE PETERS

In 2016

Profileren door middel van het hedendaagse zelfportret.

Ilze Peters is op zoek naar wat in het hedendaagse zelfportret belangrijker is, het personage of de achtergrond. Waar ligt de grens van acceptatie? Deze vragen hebben haar tot nadenken gebracht, wat tot uiting komt in een serie van pentekeningen. Iedere pentekening vertelt een eigen verhaal. Als geheel vormt het een serie waarop belangrijke gebeurtenissen uit 2016 worden weergegeven.

70 x 70 cm
Pen op papier

'Arnhem (NL), 05
december 2015'

'Tokyo (JPN), 01 januari
2016'

'Londen (GB), 11 januari
2016'

'Dithmarschen (DE), 04
februari 2016'

'Den Bosch (NL), 28
februari 2016'

'Zaventem (BE), 22 maart
2016'

'Lesbos (GR), 04 april
2016'

'Nijmegen (NL), 08 mei
2016'

NEXT UP – INGE GEERS

Metalen platen

Momenten in tijd (2016)

De metalen platen van Inge Geers geven een momentopname weer. De materialen, gebruikt in de werken, blijven continu op elkaar reageren, waardoor het werk in verloop van tijd blijft werken. Dit houdt in dat sommige beeldaspecten na verloop van tijd veranderen en een ander beeld zullen weergeven. De factoren tijd en het loslaten van het materiaal is hierbij cruciaal geweest.

Na het aanbrengen van de vloeistoffen op het metaal is er geen weg meer terug en zijn de chemische reacties de vrijheid gegeven om hun eigen weg te vinden. In tegenstelling tot schilderijen, blijven deze werken levend en zullen nooit het zelfde blijven. De esthetiek van deze werken zit hem niet alleen in de directe reactie van de vloeistoffen op het metaal, maar ook in de verandering die de tijd brengt.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vorming**

NEXT UP – IRIS VAN MEIJL

Het Perfecte Paard

De Nederlandse paardenbranche is een fascinerend fenomeen. Er gaat bizar veel geld in om en ethische kwesties worden niet bevestigd. Iris van Meijl bevestigd hetgeen waar de paardenbranche zich continu mee bezighoudt: de zoektocht naar het perfecte paard. Wat is de definitie van het perfecte paard en hoe wil men dit creëren?

Door haar onderzoek naar de perfecte maten, de toepassing van de foknormen en de doelen van de KNHS (Koninklijke Nederlandse Hippische Sportfederatie) en door middel van interviews met deskundigen, is ze tot het perfecte paard gekomen. Met de verschillende interviews toont ze verschillende visies en inzichten in het productieproces waarmee men dit paard tot stand wil brengen en gaat tegelijkertijd in op de ethiek van het fokken.

2016

210 x 280 cm, 52,8 x
45cm (4x)

Olieverf op doek, video-
en geluidsinstallatie

opleiding

Academie voor
Beeldende Vorming

NEXT UP – ISABEL BROUWERS

LUMNES

2016

Per stuk: 20 x 10 x 10 cm

Glas

LUMNES is een serie lampen ontworpen door Isabel Brouwers (1993, Tilburg). Ze is het moment van zwemmen met lichtgevende algen in Cambodja nooit vergeten en wilde dit graag opnieuw ervaren. Omdat deze algen in Nederland zelden voorkomen is dat hier niet mogelijk. Door LUMNES kan ze deze ervaring terughalen en zich steeds opnieuw tussen de algen begeven die haar destijds een betoverend hebben.

De vorm van de lampen is geïnspireerd op de algensoort *Pyrocystis fusiformis*. Deze geeft van nature licht af. Voor deze reactie is zuurstof noodzakelijk. Daarom reageert het licht van LUMNES-lampen op het zuurstofgehalte van de ruimte waarin de lampen zich bevinden.

Door gebruik te maken van het ambacht glasblazen heeft iedere lamp zijn eigen

student

Isabel Brouwers

titel

LUMNES

unieke vorm. Daarnaast wordt er tijdens het blazen gebruikgemaakt van zuurstof, wat nodig is voor het ontstaan van licht. Iedere lamp uit de serie LUMNES is uniek, volledig handgemaakt en heeft een hoogwaardige afwerking.

opleiding

ArtCoDe

website

www.isabelbrouwers.com

NEXT UP – JUDITH ROBBEN

Water is het geheugen van de wereld

Water staat centraal in het werk van Judith Robben. In haar ogen omvat water alles wat wij mensen doen op deze wereld. Het is daarom in alle mogelijke vormen verbonden met het 'zijn' van de mens. Water omvat de kringloop van het leven, door de veranderingen die water aanbrengt in de natuur, en door de eeuwige cyclus van het kleurloze goedje op aarde. Ze gebruikt het geheugen van water als uitgangspunt; water is in dit geval dus een metafoor voor herinneringen.

In de druppels vindt men de weerspiegeling van de wereld, en daarmee vangt het water de wereld er omheen. Het laat de kwetsbaarheid, kracht, en het vermogen tot verandering zien en wordt door haar geïsoleerde weergave bijna kostbaar getoond. De transparantie van de olieverf en de witte achtergrond geven de kijker ruimte voor eigen interpretatie.

Geheugen van de wereld,
2016
100 x 70 cm (3x)
70 x 50 cm (3x)
Gips op karton en hout

Geheugen van water,
2015
20 x 30 cm (6x)
Olieverf op karton

student

Judith Robben

titel

Water is het geheugen van de wereld

De zes gipsen werken staan voor de herinnering die water achterlaat in het materiaal, bij de mens en in de wereld. Het papier en gips worden gevormd door het komen en gaan van water, en laten water daarmee haar eigen verhaal vertellen. In deze werken is het geheugen van de wereld zichtbaar, het laat zien wat water voor invloed heeft op onze omgeving. De identiteit van je omgeving, maar in dit specifieke geval van water, is voor niemand gelijk. Daarmee ontstaat ruimte voor eigen interpretatie van het werk.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vorming**

NEXT UP – KIM VAN LAANEN

Mondiaal Perspectief

Mixed media installatie omtrent de verhouding tussen het persoonlijke / lokale en het mondiale. Het aanbrengen van een perspectief is alleen mogelijk als de verbinding gelegd wordt tussen die twee werelden.

We worden op verschillende media overspoeld met de meest verschrikkelijke beelden uit heel de wereld. Worden we hier immuun voor en scrollen we onverstoord verder, zien we de beelden als onpersoonlijke "dingen" of betrekken we ze op ons eigen leven?

De keuze is aan de kijker: kijk je alleen in de spiegel naar de reflectie van jezelf en je eigen omgeving of druk je op de lichtknop en laat je het mondiale toe in jouw wereld.

Mondiaal Perspectief 1.0,
2015
40 x 50 cm
Spionageglas, metaal,
plexiglas

Mondiaal Perspectief 2.0,
2016 (2x)
44 x 62 cm
Keramiek, hout, metaal

NEXT UP – LISA COENEN

Simulacra 1

2016
Video installatie, Mixed
media

De waarneembare werkelijkheid wordt gemanipuleerd en vastgelegd in foto's, om een surrealistische stroom van beelden in en met de realiteit te vormen, zoals alleen mogelijk is in het onderbewustzijn en dromenwereld van de maker. Door de realiteit in een ander perspectief te plaatsen, wil Lisa Coenen laten zien dat realiteit zoals die ervaren wordt, persoonlijk, veranderlijk en maakbaar is.

NEXT UP – LISETTE WESTRA

In de stad

Een stad is door de mens gebouwd, maar door de maatschappij weer toegeëigend. Het werk van Lisette Westra gaat over de manier van kijken naar een stad. Het spel tussen de compositie en structuur heeft in elke foto een belangrijke rol. Lisette Westra laat met het kaderen van haar foto's haar keuzes en kijk op de stad zien.

2016

60 x 40 cm (2x),

40 x 60 cm, 39 x 29 cm

Directdruk op alu-Dibond
en fotoalbum

NEXT UP – MARIEKE VAN OYEN

Escape

2016

6 foto's 54,5 x 37,5 cm
mat papier

Marieke van Oyen gebruikt fotografie om even te kunnen ontsnappen uit de werkelijkheid. Graag neemt ze de kijker mee naar haar - ietwat donkere – wereld waarin, vreemd genoeg, licht een grote rol speelt.

NEXT UP – MEREL PISCAER

Diverse titels

Merel Piscaer (1992) is in haar werk op zoek naar een symbiose tussen beeld en taal. Zij ziet deze als twee gelijken, die elke keer op een andere manier samenkomen. De gedichten, zinnen en verhalen zijn autobiografisch, maar universeel gemaakt om zo tot meer mensen te spreken. Zij probeert op die manier de beschouwer mee te nemen op een reis. Gebaseerd op gevoelens zoals rouw, verlangen, schaamte en intimiteit, Staat dit in contrast met met de beelden die zij laat zien. Deze beelden gaan over de alledaagse simpelheid en de zogeheten trage momenten. Met oog voor detail probeert ze de vergeten momenten te vangen. Om daarna deze elementen samen te brengen tot een geheel.

04042016 (1t/m4)
100 x 50 cm
Foto en papier achter
glas

11112012 23042015
12112015
200 x 10 cm
Foto's en papier

01092012
Film, Duur: 03:44

26032015
Film, Duur: 04:34

13102015
21 x 14,8 cm
Beton, papier en jute

**NEXT
UP**

**#LAYER
OVER
LAYER**

NEXT UP – MICHELLE BLONDEEL

De kracht van stilte

2016
40 x 54 x 75 cm
Mixed media

De "Sylthesizer" is een instrument met precies de omgekeerde werking van een normale synthesizer. Normaal gesproken is een instrument uit zichzelf stil, pas als je er op speelt, creëer je geluid. Bij de Sylthesizer (samenvoeging van de woorden "silent/silence" en "synthesizer") zijn er acht werkende toetsen waarvan alle acht continue geluid (af)geven. Wanneer je de toetsen indrukt, haal je de bijbehorende tonen weg. Je plaatst nu dus stiltes in geluid in plaats van geluid in stilte.

Ik word zelf vaak als een stil persoon ervaren en merk dat dit vaak negatieve associaties heeft bij mensen. Ik wil met mijn werk juist de kracht van stilte laten zien, omdat dat in mijn ogen vaak wordt onderschat of vergeten. Ik wil niet zeggen dat stilte beter is dan geluid; het ondersteunt elkaar juist. Zonder het één bestaat het ander ook niet,

student

Michelle Blondeel

titel

De kracht van stilte

we hebben altijd een balans nodig. Door stiltes op de juiste plekken te plaatsen is er ook met de Sylthesizer een interessant stuk te creëren.

opleiding

ArtCoDe

website

www.michelleblondeel.allyou.net

NEXT UP – NICKY KOUWENBERG

Botanical Dunes+

The revitalisation of the Dutch coastal Dune-scape
with Active Architecture

Botanical dunes ensures a turnaround in the destruction of the Dutch Dune-scape. Active Architecture will revitalise the Dune-scape of – Natura 2000 area – Kennemerland-Zuid into wilderness. This wilderness - which is now worldwide distinguished – will be known by future generations, which will learn how landscape, nature and humanity – hence planet earth - can strengthen each other and develop together, Active Architecture stands hand in hand with nature.

The Botanical Dunes; a worldwide paradigm shift by pointing out the current state of this landscape, nature and ourselves, and revealing opportunities to turnaround the process of destruction. The landscape, ecological systems, animal and plant species will be developed into wilderness through

opleiding

Master of Architecture
+ Urbanism

website

www.fore-shore.nl

humanity by using Active Architecture. The tables are turned and the relationship between man and nature will slowly restore. From 2050 wilderness will not be extinct anymore, future generations will know this wilderness, learn from it and know how landscape, nature and humanity can develop, strengthen each other and live together.

Botanical Dune finds its connection within the Foreshore project, which is dedicated to generate new qualitative coastal tourism. Along the entire Dutch coastal line Foreshore maps hidden potentials - similar as in the Botanical Dunes. These potentials provide opportunities for a new use of the Dutch coastline, and strengthen both the landscape, nature and the humanity. As part of Foreshore also two other projects worked out in more detail by my fellow students Sidney van Well and Niek the Calseijde, with respectively the projects Piratebay - development of new nature in the Haringvliet by mass tourism - and Oogh of Catlant - in the North Sea ammunition dumped, gets refined in the restored Oogh and forms a new tourist attraction.

NEXT UP – NIEK VAN DE CALSEIJDE

't Ooghe 52°

This thesis reintroduces 't Ooghe. A mudflat and refinery design located in the North Sea at the height of Callantsoog (Noord Holland). An intervention that uses the military waste in sea to employ new touristic qualities.

Old brass ammo shells that are dumped in the North Sea are collected and refined in a new refinery design. This refining process forms the base for further development: it creates experiences, wellness functions, participation possibilities and landscape qualities. Over time 't Ooghe will grow and expand in functionality and gets even more interesting. 'T Ooghe 52 degrees is a respond to the Dutch coastal development.

The projects formulates a way to cooperate and design in a collective space: the Dutch horizon in this case. It introduces a method that discharges the sea from pollution and creates a new genius loci in front of the coast. This new architectural

opleiding

Master of Architecture
+ Urbanism

student

Niek van de Calseijde

titel

't Ooghe 52°

intervention is - in stead of land - sea based;
the North Sea forms its foundation. In future
perspective we might have to think more often
from this direction. The Netherlands is bigger then
we think, we have to think larger: no borders.

opleiding

**Master of Architecture
+ Urbanism**

NEXT UP – NIENKE VAN ZIJL

Tweehonderdenzes

Met het werk Tweehonderdenzes heeft Nienke van Zijl haar eigen skelet blootgelegd. De nadruk wordt gelegd op de breekbaarheid van het fysieke, dit wordt vooral naar voren gebracht door het gebruik van porselein. Tegelijkertijd wil Nienke een ode brengen aan het menselijk lichaam en haar fascinatie laten zien door het skelet te verheffen van de grond. Door haar eigen aanraking zijn de botten gevormd tot een volledige afspiegeling van haar skelet, met een persoonlijke inbreng.

2016
Tweehonderdenzes (206)
110 x 80 x 220 cm
Porselein

2016
Uiteen
40 x 70 cm
Houtskool op papier

2016
Bijeen
55 x 55 cm
Houtskool op papier

NEXT UP – NOUD SLEUMER

Ont-werpmethodiek

2016
hout, multiplex,
acrylaatlak

Rietveld zag zijn rood-blaauwe stoel als het eindstation van zijn denkwijze. Hij heeft de stoel gereduceerd tot de meest functionele vorm. Maar met deze 'ont-werpmethodiek' is de rood-blaauwe stoel juist het begin van het ontwerpproces.

De ont-werpmethodiek gaat uit van het weghalen van onderdelen en daarmee ook van het herdefiniëren/ wijzigen van de functie. De rood-blaauwe stoel bestaat uit 17 onderdelen waarvan er in ieder ontwerp, volgens de ont-werpmethodiek, steeds één meer werd weggehaald. Het resultaat van de methodiek is 16 nieuwe ontwerpen, waarbij niet alleen iets is weggehaald, maar ook de functie ervan veranderde. Door het veranderen van de functie, wordt de ontwerper gedwongen om met de incomplete stoel een nieuwe samenstelling te ontwikkelen. Het weghalen van onderdelen zorgt voor een nieuw speelveld waarin creativiteit ontstaat. Met deze creativiteit wordt een nieuwe functie gegeven aan de overgebleven onderdelen.

NEXT UP – PETER LUBBERS

Untitled

2016
2 x 250 x 200 cm
Hout, polystyreen,
Videoapparatuur

De stappen die Peter Lubbers de afgelopen jaren gemaakt heeft in zijn werk, komen telkens direct voort uit de stappen die hij daarvoor zette. Terugkerende onderwerpen zijn ruimte, object, licht en schaduw; vaak heel basaal. Uiteindelijk plaatst hij zichzelf in een ruimte en laat hij zich inspireren door het binnenkomende en projecterende licht van de zon.

De zon is er altijd, zij schijnt altijd. En toch zien wij mensen haar daglicht niet altijd. Zo is er elke dag de nacht of houden wolken, bomen of gebouwen het licht tegen. Overdag kan het zonlicht ons ook verrassen, ineens er zijn. En vaak ontstaan er juist verrassende lichtstralen of lichtvlekken door de eerdergenoemde 'obstakels'. Het licht laat zich niet gemakkelijk vangen, het beweegt en kan veranderen van vorm, het voegt zich naar de ruimte. Elke dag weer...

student

Peter Lubbers

titel

Untitled

Met het medium film heeft Peter Lubbers enkele van deze lichtvlekken en de herhaling van dit alledaagse proces weten te verbeelden.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vorming**

NEXT UP – PETER MARIJS

**Is dit niet het grote Babel
dat ik gebouwd heb?**

2016
80 x 80 x 160 cm
Schuim en sap

De titel van dit werk is een uitspraak van Nebukadnezar, een Babylonische vorst. De sculptuur is letterlijk gebouwd met deze gedachte; de letters uit deze zin leverden de bouwstenen voor dit werk. Het werk verwijst naar de torenbouw van Babel en kan gezien worden als een metafoor voor menselijke hoogmoed. Het blijkt echter lastig om op eigen kracht de hemel te bereiken. De bouwstenen schimmelen onder mijn handen weg. Utopie verwordt tot dystopie. Taalverwarring.

NEXT UP – PETRA VAN GERWEN

Radically yours

Het Van Abbemuseum is een museum voor hedendaagse kunst in de middelgrote provinciestad Eindhoven. Vanaf de oprichting van het museum neemt educatie en participatie een belangrijke plaats in binnen het museum en is het steeds op zoek naar manieren om haar bezoekers te prikkelen en kritisch te laten kijken naar wat te bieden heeft. Mede door maatschappelijke en economische veranderingen wil het museum nieuwe bezoekersgroepen aan zich binden en heeft het de wens een inclusief museum te zijn. In dat kader is het Special Guests programma opgezet voor mensen met een fysieke beperking. Het gaat hierbij om blinden en slechtzienden, doven en slechthorenden, mensen met afasie en mensen met alzheimer. Het inzetten van een museumrobot als nieuwe tool binnen dit programma voor mensen die fysiek niet het museum kunnen bezoeken staat uiteindelijk centraal in dit onderzoek. Mensen kunnen na het downloaden van software inloggen in de museumrobot en zelfstandig rondkijken en rondrijden in het museum.

opleiding

Master Kunsteducatie

NEXT UP – RIAN VAN DEN HIL

Muterende Kleuren Compositie 1560

2016
315 x 200 cm
Acryl op MDF

Conceptueel kleuren- en compositieonderzoek. Het uitgangspunt voor het conceptuele onderzoek was: hoe interpreteert men kleur? Rian van den Hil heeft aan de hand van de drie primaire kleuren - rood, geel, blauw - en met zwart en wit 1560 kleuren gemengd. De 1560 Gamma kleurenstalen dienden zowel in kleur als in rangschikking als basis voor de Muterende Kleuren Compositie 1560. Deze basis MKC kan door middel van één of meerdere vastgelegde criteria nieuwe composities laten muteren. Het frame waarop de Muterende Kleuren Compositie gepresenteerd wordt, kan op verschillende locaties opgebouwd worden, zodat de composities het spel en de interactie aan kunnen gaan met hun omgeving. Deze muterende kleurencomposities zijn zowel digitaal als fotografisch vastgelegd. De serie bevat tot op heden 24 muterende kleurencomposities en zal zich in de toekomst uitbreiden.

NEXT UP – RIANNE DOEDEE

Stratification (gelaagdheid)

De collage-installatie van Rianne Doedee (1967) handelt over de donkere kant van de schaduw. Zij heeft dit gebied achter zich gelaten. Een gebied waar oordelen en verlangen elkaar ontmoeten. Zij geeft hieraan uiting via lagen; een gelaagdheid die openbreekt en verschillende thema's bloot legt, zoals bijvoorbeeld kwetsbaarheid, naaktheid, intensiteit en kracht. Dit laat zij zien door het inzetten van kleur, formaat, massa en gewicht. En door het gebruik van diverse materialen zoals acryl-, lak- en structuurverf op (behang)papier, hout, spijkers en metaal. In de vorm van een grid en sculptuur spreekt deze collage-installatie zich uit over herinneringen en verlangen door middel van 'gestolde' momenten.

2015-2016
Stratification II
220 x 164 cm
(behang)papier,
behangselplak,
structuurverf, acrylverf,
hout, spijkers

2016
Stratification III
221 x 179 cm
Stucloper, behangpapier,
lakverf, acrylverf,
structuurverf, hout,
spijkers

2016
Stratification IV
220 x 170 cm
Stucloper, lakverf,
acrylverf, structuurverf,
hout, spijkers

2016
Stratification V
196 x 130 cm
Stucloper, lakverf,
acrylverf, structuurverf,
hout, spijkers

NEXT UP – RUTGER KAMERBEEK

Browser Bugs

2016
Digitaal, mixed media

Afleiding is constant om ons heen, in de tijd waarin we leven zijn we omringt door allerlei bronnen die voor constante prikkels kunnen zorgen. Iets wat ons brein fijn vindt, maar tevens ook iets wat niet in de natuur voorkomt. Deze websites trainen eigenlijk een verslaving in ons brein, we raken verslaafd aan prikkels op het internet en kunnen haast niet meer zonder.

Wanneer we bijvoorbeeld een dag zonder internet gaan voelen we ons prikkelbaar en hebben ze het gevoel dat ze dingen mislopen. Dit is een fenomeen wat vooral voorkomt in de huidige tijd. Het is een verslaving van een generatie. Met mijn project probeer ik deze balans terug te vinden, het gaat als het ware om het spanningsveld tussen deze twee werelden. De digitale wereld waar 'onnatuurlijke' dingen opkomen, en de realiteit waar een natuurlijke balans geldt.

Ik probeer met mijn project een overbrugging te maken tussen deze balans en onbalans, door eigenlijk een insectensoort te ontwerpen voor het internet. Insecten brengen in de natuur de balans door op te ruimen, met mijn project probeer ik duidelijk te maken dat in deze digitale wereld deze balans juist weg is. Deze balans probeer ik opnieuw terug te brengen.

Wanneer de gebruiker te veel op een bepaalde website zit voelen deze insecten zich aangetrokken tot de content van de website, ze leven als het ware van de afleiding van de gebruiker. Hierdoor wordt het weggooien van tijd en je laten afleiden steeds moeilijker en op een gegeven moment onmogelijk. Het enige wat de gebruiker dan nog kan doen is het afsluiten van de website. De insecten hebben allemaal gedrag en uiterlijk gebaseerd op de websites waar ze voor staan. Dit boek geeft naast een overzicht van de insecten ook meer diepgang over hun leefgedrag, habitat en uiterlijke kenmerken.

NEXT UP – SARAH MEIJER

I'm afraid of red now

2016
100 x 242 cm
Aquarel op papier

Het schilderij van Barnett Newman, 'Who's Afraid of Red Yellow and Blue III' is in haar levensloop onherstelbaar veranderd, waardoor wij het nooit kunnen zien zoals Newman het ooit gemaakt heeft. Alles wat ons rest is onze eigen fantasie. Bij de restauratie van het werk zijn de kleurnuances in het rood verdwenen – kleurnuances, die in andere werken van Newman juist veel indruk maken.

Aquarel bezit de unieke en onvoorspelbare kwaliteit van het opdrogen, waardoor ieder vierkantje zijn eigen genuanceerde schilderwerkje vormt. Samen vormen de kleine gekleurde vlakjes het imposante schilderij in de primaire kleuren met meer nuances dan zij ooit gekend heeft.

NEXT UP – SIDNEY VAN WELL

Pirate Bay

This gradation project explores the tourism involvement in the foreshore area of the Netherlands. By strategically intertwine people, objects and environment a new way of thought is set up. This strategy is developed as reaction on the North Sea activities, where large amounts of functions and industry are at play. They now all have there separate zones and no go-zones. By combining tourism activities and nature improvement in the estuary of the Haringvliet new benefits for the North Sea and the Netherlands arise.

In the estuary zone of the North Sea, around the floodgates of the Haringvliet, the deployment of the tourist industry will be set up by architectural interventions to serve nature development and coastal protection. Tourism will therefore no longer be seen as an ecological pirate of the system, but

opleiding

**Master of Architecture
+ Urbanism**

it will become part of the North Sea ecosystem. The architectural interventions will thereby ensure a positive contribution to the development of sea-nature, land-security and foreshore-tourism.

The concept is called 'planned grazing' and works with a hurt that move in a certain way in order to create the best fertile soil. It works on the principle of the Sigmoid curve by Charles Handy (1995). The inclusion of tourism in the conservation and development of the coastal zone will make the tourist part of the system. A tourist mainly wants to enjoy his or her holiday and the environment and all resources in the environment will be utilized. The tourist consumes whatever is offered. By this consumption new space for the development of the natural elements is created. By doing this year by year more nature will be created, more nature means greater safety. More nature also means more spectacle, this will attract even more tourists.

NEXT UP – SILVIA HENDRIKS

Get in the flow!

De vraag die ik me stelde voor mijn meesterproef van Master Kunsteducatie was; Hoe kan ik kunst-educatieve activiteiten en beleid van kunstorganisaties kwalitatief en maatschappelijk relevanter maken? Uit mijn onderzoek heeft zich een instrument (flowchart) gevormd waarbij er stappen in verschillende fases genomen moeten worden in de volgorde van de pijlen. De stappen zetten onder andere aan tot meer inzicht op lokaal aanbod, demografische en economische gegevens maar ook bijvoorbeeld de behoeftes van de amateurkunstenaar in kaart brengen met behulp van de typologie van Kuperus en hoe deze gegevens kunnen worden toegepast. De resultaten moeten leiden tot meerdere niveaus van participatie mogelijkheden van de activiteiten/beleid van de kunstorganisatie zodat deze beter aansluit bij de behoefte van de lokale amateurkunstenaar.

NEXT UP – SUZANNE VAN BEMMEL

Onvergankelijk erfstuk

2016
120 x 180 cm
usb-stick

Op het moment dat iemand overlijdt, vindt er een overdracht plaats van waardevolle spullen naar de nabestaanden. Spullen die kenmerkend zijn voor de overledene of waar dierbare herinneringen aan vastkleven. Sommige nabestaanden weten al jaren welk erfstuk ze op een dag zullen krijgen. Voor anderen is het verdelen van de erfstukken onder de familieleden een belangrijk onderdeel van het verwerkingsproces. Of de nabestaanden het nu weten of niet: één ding hebben de erfstukken gemeen: vaak ontbreekt het verhaal achter het erfstuk, of is niet volledig. Waarom was dit voorwerp zo bijzonder voor diegene en waar werd het vroeger voor gebruikt? De overledene zou het vast wel een keer verteld hebben, maar nu hij of zij er niet meer is kan je het niet meer navragen. Juist die verhalen, die een erfstuk zo mooi maken, ontbreken, waardoor het erfstuk uiteindelijk enkel een voorwerp wordt.

Door het verhaal te registreren kan het nooit vergeten worden. Dit heb ik gedaan in de vorm van een videoboodschap, waarbij de overdracht van een erfstuk alvast in scène is gezet. Op deze manier wordt het verhaal achter het erfstuk letterlijk gegeven. Elk verhaal wordt door de gever op een eigen manier gebracht en is dan ook erg karakteriserend voor hem of haar. Dit maakt het verhaal intiem en persoonlijk.

Uiteindelijk is elke videoboodschap op een usb-stick gezet. De usb-sticks zijn gemaakt van verschillende materialen, zodat de gever hier nog een keuze in heeft. Met behulp van dit project zorg ik ervoor dat het erfstuk nooit meer als een voorwerp zonder verhaal zal voelen.

NEXT UP – SUSAN MEIJBURG

I like the way you smell cause it's real

Susan Meijburg integreert haar perspectief op menselijke interacties en wil ons de vergeten waarde van intimiteit laten zien. Intimiteit is zo iets eerlijks dat het niet per se 'mooi' is en juist dat maakt het zo mooi. Net als de filosofie van Wabi Sabi zegt: "There is this beauty in things imperfect and unconventional".

Binnen haar afstudeerwerk onderzocht Susan Meijburg film als medium in combinatie met tekst- en dichtkunst. Zij noemt deze korte films 'Visual Poetry'. Haar werk vertelt veelal verhalen over seksualiteit, intimiteit en de taboes die daaraan gelinkt zijn.

2016
Film 1. Een omhelzing /
Et knus
Duur: 2.28 min

2016
Film 2. Appels /
Manzanas
Duur: 1.31 min

2016
Film 3. Imaan, 2016
Duur: 1.56 min

NEXT UP – TOM HARMSSEN

Dyslexie in beeld

2016 (3x)
98 x 68 cm, 92 x 68 cm,
31,5x23 cm
papier, inkt

'Dyslexie in Beeld' neemt de toeschouwer mee in de wereld van een dyslecticus. Ondanks de intelligentie van een dyslecticus zal hij zijn hele leven in meer of mindere mate hinder ondervinden bij taalkundige activiteiten. Naast lees- en schrijfvaardigheid is onderzocht tegen welke emotionele obstakels een dyslecticus aanloopt. Om dyslexie te onderzoeken is het leven van een dyslecticus verdeeld in vier levensfasen; de basisschoolperiode, de middelbare schoolperiode, de studententijd en de volwassenheid.

Zowel de vorm als de tekst waarmee de afbeelding is opgebouwd, hebben betrekking op de fase waarin de dyslecticus zich bevindt. Van de beelden en de bijbehorende teksten zijn twee boeken vervaardigd. Het eerste boek geeft aan waar dyslectici tegen aanlopen en roept vragen op over hoe deze beperking kan worden

student

Tom Harmsen

titel

Dyslexie in beeld

geminimaliseerd. Een oplossing wordt echter niet aangedragen. Naast de vervaardiging van dit beschrijvende boek, zijn ook autonome beelden ontwikkeld. Deze werken zijn in het tweede boek opgenomen. De autonome beelden geven weer hoe dyslectici tegen beelden aankijken.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vorming**

NEXT UP – VALERIE VAN DEN HOEK

Body Illusions

2016
video 4x

Het beeldend werk van Valerie van den Hoek bestaat uit vier korte films waarin schoonheid en imperfectie een belangrijke rol spelen. Hierbij begeeft zij zich op het grensgebied tussen kunst en mode, waarbij zij kunst maakt met als thema lichaamsmodificatie. De lichamelijke extensies in haar beelden vormen verlengstukken van het lichaam en spelen tegelijkertijd een spel met de ruimte. De werken geven een illusie weer van de werkelijkheid van het menselijk lichaam. De extensie, de beweging, de ruimte en het geluid zijn in scène gezet, maar worden weergegeven als een illusie van de werkelijke wereld en het natuurlijke lichaam. De imperfectie loopt als een rode draad door de films en beweegt met het lichaam door de openbare ruimte. Door de gecreëerde schoonheid in de beelden vindt er een spanning plaats met de imperfecte extensies.

student

Valerie van den Hoek

titel

Body Illusions

Door middel van beweging van het lichaam is de eeuwige worsteling met imperfecties in het streven naar perfectie duidelijk gemaakt in deze films. Valerie van den Hoek wil met deze beelden de voortdurende strijd laten zien die wij als mensen ervaren in de maatschappij van het streven naar perfectie en de imperfecte werkelijk.

opleiding

**Academie voor
Beeldende Vorming**

NEXT UP – VALERIE VAN KUIJK

De wereld van de grote getallen

2016
400 x 300 cm
Mixed media

Voor alles is geld nodig. Hebben we zelf nog wel grip op het begrip geld, de in- en uitgaven en de waarde van geld? We kunnen niet zonder, maar eigenlijk ook niet met. Geeft het ons macht of juist onmacht?

Een opeenstapeling aan tekorten. Jaar na jaar wordt er meer uitgegeven dan er inkomsten zijn. Miljoenen of miljarden tekorten, iedereen kent wel de overload aan dit soort berichten. We leven in een wereld waarin onze economie continu in beweging is. We worden doodgegooid met grote getallen, maar beseffen we eigenlijk nog wel waarover het gaat? En kunnen we ons als persoon nog wel verhouden tot deze grote getallen?

Vanuit deze fascinatie is Valerie van Kuijk onderzoek gaan doen naar staatsschulden van landen in de wereld. De afgelopen maanden heeft zij diverse data verzameld, waarbij het structureren van deze data voor een ordening van deze chaos zorgde. De begrippen compositie, ordening, indeling, overzicht en helderheid staan in haar werk centraal.

Door deze chaos in kaart te brengen, probeert Valerie van Kuijk het bewustzijn te creëren van deze overload aan grote getallen. Daarnaast is het weergeven van de staatsschuld per hoofd van de bevolking een manier om de toeschouwer zichzelf te laten identificeren met het werk.

NEXT UP – WOUTER VAN UDEN

The War is Lost

2016
200 x200 cm
Installatie

De media staan elke dag vol met artikelen over vluchtelingen en oorlogen in Syrië. Met schokkende foto's en verhalen wordt er geprobeerd de situatie tastbaar te maken. We krijgen beelden voorgeschoteld van verwoeste steden, huilende kinderen en verminkte lichamen.

Elk shockerend beeld verhoogt echter ook de grens waarop we nog geshockeerd worden. Dit heeft de afgelopen jaren een hoogtepunt bereikt, nu er zelfs niet meer wordt geschroomd om foto's van neergeschoten lichamen gedetailleerd te publiceren.

In 'The War is Lost' zocht Wouter een andere manier om voor hem de situatie in Syrië begrijpbaar en/of invoelbaar te maken. Hij ging het gesprek aan met een vluchteling en legde zijn verhalen naast de verhalen van zijn eigen

student

Wouter van Uden

titel

The War is Lost

grootouders. Deze verhalen kende hij al van kinds af aan. Ze zijn het product van zijn grootouders' ervaringen in de tweede wereldoorlog die hun vormden tot wie ze zijn.

Via virtual Reality stap je in 'The War is Lost' rechtstreeks in de schoenen van Wouters grootouders en de vluchteling uit Syrië. De verhalen over trauma's, angst, avontuur en heldendaden laten aan de kijker via de ervaringen van de vertellers zien wat het betekent om midden tussen het oorlogsgeweld te zitten.

opleiding

ArtCoDe

website

www.woutervanuden.nl

NEXT UP – ZÉ DA SILVA

De acrobaat

2016
Porselein met kobalt
glazuur, staal en glas.
210 x 150 x 60 cm

Zonder te weten waarom, maar denkende dat we alles weten, erkennen we dat onze straat ons onbekend is. Er is iets veranderd in de generaliserende gelijkheid, en we beseffen dat de oude versleten straat om ons heen, op zijn kop staat. De acrobaat, de nieuwe bewoner uit onze straat, weet heel goed hoe "op zijn kop" zijn is, voor hem is dit een hedendaags tafereel. In onze onbekende straat, voelt hij zich volledig thuis, ... maar wij niet. Hij is anders. Hij schreeuwt, hij springt en lacht zelfs, als het Fijne porselein van de buurman kapot gaat. Veroorzaakt door hem of niet. Uiteraard vindt de buurman, (en stiekem, vinden wij dit ook) dat de stunts van de nieuwe bewoner, tevens de reden van al zijn kwalen, en kapotte Fijne porselein is. Daarom is alles zo anders! Denken wij en de buurman... Het Fijne porselein is erg Fijn, van een Kringloop, maar wel Chic. We wonen in dezelfde straat en zelfs

in dezelfde rij huizen, maar toch is de acrobaat anders. Hij lacht in plaats van “Hoi” te zeggen, en springt van vreugde als het regent, en in onze straat regent het veel, echt heel veel.... Het porselein van de acrobaat is niet echt Fijn. Het is een transformatie van het Fijne porselein van de buurman (en natuurlijk, net als dat van ons) met het porselein uit zijn straat, maar de binnenkant is prachtig hemels blauw. Want hoewel in onze straat de regen meer aanwezig is dan de wolken, is de binnenkant van het porselein van de acrobaat altijd hemels blauw, zeer blauw. De buurman is het acrobatische gedrag van de acrobaat beu(en stiekem, wij ook), hij besluit daarom de acrobaat weg te sturen. Wij sluiten ons bij de buurman aan, niet omdat we een hekel aan de acrobaat hebben (we lachten zelfs om zijn gekheid), maar omdat ons porselein, uiteindelijk, gelijk aan het porselein van de buurman is. Wanneer de acrobaat zijn rugzak en zijn porselein aan het verzamelen is, kijken we stiekem, wij en de buurman, in zijn huis. Alles is transparant en dus, recht voor onze neuzen, alles is te zien.

NEXT

UP

#

STORY-TELLING

WHO'S NEXT?

Fontys Hogeschool
voor de Kunsten

graduation catalogue
2016

NEXT
UP – FHK
GRADUATION
SHOW

Fontys

Hogeschool voor de Kunsten